

det mig, at det dog havde været det Natur-
 ligste, om det ærede Udvalg i Forbindelse med
 det øvrige Arbejde, som det har præsteret, til-
 lige havde taget de omtalte Bestemmelser un-
 der alvorlig Overveelse og havde gjort dem
 til Gjenstand for en gennemgaaende Revision.
 Den Frygt, som det ærede Udvalg i sin Be-
 tænkning har anført som Grund til, at det
 har troet foreløbigt at burde blive staaende
 ved de Bestemmelser, som nu ere de gjældende
 for Udlaan af Umhyndiges Midler, troer jeg
 slet ikke er begrundet; thi, skulde det virkelig
 være en Hindring for Reformens ønskelige og
 hurtige Fremme i Repræsentationen, at man
 ved den vilde have Bestemmelser sjernebe, der
 ikke blot ere forældede, men ligefrem skadelige,
 ja, saa troer jeg rigtignok, at man hellere
 maatte lade det hele Lovarbejde hvile, indtil
 Repræsentationens Anstuelser vare blevne mere
 modne og mere rettede paa Nødvendigheden af
 den attraaede Forandring. Jeg troer, som
 sagt, slet ikke, at den omtalte Frygt er begrun-
 det. Det er min Overbeviisning, at Repræ-
 sentationen med den største Beredvillighed vilde
 have rakt Udvalget Haanden til en gennem-
 gaaende Revision af hine forældede Bestemmel-
 ser, og at Lovforslaget, som det her foreligger,
 ikke derved vilde have lidt nogen Ulempe med
 Hensyn til dets hurtige Fremme. Udvalget
 har selv anerkjendt, at, saaledes som dette Lov-
 forslag vil komme til at see ud med de nu
 foreliggende Endringsforslag, vilde de Umhy-
 ndiges Midler, der dog ere den bedste Art af
 Capitaler, som man nogensinde kan faae til-
 laans til 4 pCt., fremtidigt kunne udlaanes
 hderligere i en Eiendom end Creditforeninger-
 nes Midler, af hvilke der svares 5 pCt.; ja, de
 vilde endog, hvad Udvalget ikke har oplyst om,
 kunne udlaanes paa anden og tredie Prioritet,
 altsaa efter Creditforeningernes Penge, og dette
 forekommer mig dog, mildest talt, at være lidet
 heldigt. Det forekommer mig, at det med Hensyn
 til Umhyndiges Midler er et Retfærdighedskrav,
 at de ikke nogensinde skulle kunne placeres efter
 andre Penge. Men, siger Udvalget, det be-
 høve vi heller ikke at befrygte, naar vi see hen
 til den overordentlige Forsigtighed, som det kjø-
 benhavnske Overformynderi viser med Hensyn
 til Udlaan af Umhyndiges Midler. Det ærede

Udvalg vil dog imidlertid vistnok erkjende, at,
 naar vi betragte Sagen fra Lovgivningens
 Standpunkt — og det er jo det eneste Stand-
 punkt, som her bør gjøres gjældende —, saa
 er den Forsigtighed, som det kjøbenhavnske Over-
 formynderi viser, hvor priisværdig den end
 iøvrigt er, dog aldeles irrelevant, saalænge den
 ikke har fundet sit Udtryk i selve Lovgivningen.
 Jeg seer saaledes ikke rettere, end at det fore-
 liggende Lovforslag burde have indeholdt en
 fuldstændig Revision af de paagjældende Be-
 stemmelser med Hensyn til Grændserne for
 Udlaan af Umhyndiges Midler. Jeg troer, at
 der ogsaa med Hensyn til Bestemmelserne om
 Taxationerne i Anledning af Udlaan af
 Umhyndiges Midler, hvorom der findes For-
 skrifter i Rescriptet af 1794 og i Anordningen
 af 7de Juni 1827, kan være Meget tilbage at
 ønske. Jeg skal saaledes f. Ex. blot nævne, at
 det dog neppe kan være tidsvarende, at Taxa-
 torerne udmeldes paa Forslag af Laansøgeren,
 ligesom det neppe heller kan være tidsvarende, at
 disse Taxationer først afhjemles, efterat saa-
 vel Taxationerne som selve det Object, de om-
 fatte, ere blevne accepterede som Grundlag for
 Udlaanet. Jeg veed vel, at dette ikke er al-
 deles overeensstemmende med Reglerne i Re-
 scriptet af 1794, men det har nu engang bundet
 Hævd ved Pragis og kan saaledes neppe ænd-
 res uden ved nye Bestemmelser. Man kan
 neppe heller sige, at de nuværende Taxations-
 gebyrer ere tidsvarende. Det kan saaledes
 neppe være tidsvarende, naar Taxatorerne i
 Denhold til Sportelreglementet — jeg troer
 dets § 148 — kun erholde et Vederlag af 14
 B for at møde i Retten og afhjemle en fore-
 tagen Taxationsforretning. Jeg skal imidlertid
 ikke nævne alle de forældede Bestemmelser i
 saa Henseende, som vilde blive bestaaende, naar
 dette Lovforslag er vedtaget; kun dette skal jeg
 bemærke, at de neppe ere af en saadan Be-
 staffenhed, at de bør finde hderligere Hjemmel
 i et Lovforslag, der udarbejdes i 1868. Naar
 jeg nu ikke har troet selv at burde stille En-
 dringsforslag med Hensyn til de heromhandlede
 Bestemmelser, da har det nærmest været, fordi
 jeg har maattet ansee det for umuligt for mig
 at vinde Thingets Tilslutning til Forslag, ved-
 rørende Punkter, som det ærede Udvalg har